

INTERPELLATION 1/2007 rd

Kvaliteten i vård och omsorg och tillgången på yrkesutbildad personal

Till riksdagen

Ett mål i regeringsprogrammet är att trygga en stabil finansiering av social- och hälsovården samt tillgängliga tjänster. Regeringen vill att kommunerna fortfarande ska svara för tjänsterna och att finansieringen ska bygga på statsandelarna och kommunernas egna skatteinkomster. Äldre utlovas rätt till god vård och omsorg. Regeringsprogrammet är fullt av uttryck för god vilja men anslaget för att förbättra välfärdstjänsterna är bara 250 miljoner euro. Under förra perioden användes 400 miljoner euro av spelrummet i ramar till social- och hälsovård men det räckte inte till för att förbättra kvaliteten eller trygga tillgången. I nästa års budget kommer statsandelarna för social- och hälsovård att höjas med bara 21,3 miljoner euro. Satsningarna på att förbättra hälsovården och tjänsterna för äldre är alldeles för små med tanke på de kommande behoven. Regeringens politik kommer att leda till allt större underskott i kommunerna. Då blir kommunerna tvungna att skärpa beskattningen och höja serviceavgifterna för att tillförsäkra äldre och barnfamiljer den nödvändiga omsorgen.

I sitt program har regeringen också skrivit in målet att klart minska löneskillnaderna mellan kvinnor och män under den här valperioden. Regeringen har likaså åtagit sig att stödja arbetsmarknadsorganisationernas ömsesidiga åtgärder för att främja jämställdheten mellan könen och lika lön.

Löneskillnaden mellan könen är hos oss den femte största i EU. En arbetsgrupp för lika lön inledde sitt arbete förra valperioden. Då upprätta-

des också ett löneprogram för flera år framåt. Det resulterade i en extra löneförhöjning på nästan fyra procent för kommunalt anställda.

Statsminister Matti Vanhanens regering har uppgett sig vara beredd att med en förhöjd statsandel stödja en löneuppgörelse som främjar konkurrenskraftiga löner inom de kvinnodominerade kommunala branscherna. I regeringsprogrammet står det också att storleken på den förhöjda statsandelen beror på hur väl löneuppgörelsen inom den kommunala sektorn kan inriktas på kvinnodominerade branscher med utbildad arbetskraft där lönerna inte motsvarar de krav som arbetet ställer. Men i budgetpropositionen för 2008 finns de behövliga tilläggsresurserna inte.

Regeringen meddelade först att den inte avslöjar sin egen satsning före uppgörelsen. Men sedan bytte regeringen åsikt och meddelade mitt under förhandlingarna att den satsar 150 miljoner euro, vilket innebär en månatlig förhöjning på ca 40 euro bland annat i vårdbranscherna. Den summan räcker bara till att finansiera en bråkdel av den löneförhöjning som vårdarna blivit lova-de. Vårdarna hade väntat sig att lönerna skulle höjas med hundratals euro och är därför missnöjda. De kommunala beslutsfattarna befarar för sin del att kommunerna kommer att få stå för kostnaderna till följd av regeringens och finansminister Katainens löften. Regeringen har inte infriat sina löften och det har lett till att kommunsektorns avtalsförhandlare nu står inför enorma, ja rentav historiska problem.

Vårdpersonalen förtjänar en ordentlig lön och det är statens uppgift att tillförsäkra kommunerna de behövliga resurserna. Annars måste kommunerna höja skattesatserna eller dra ner på tjänsternas kvalitet.

Samtidigt står vi inför stora utmaningar i äldreomsorgen och de kommer att bli större år för år när de stora årskullarna kommer upp i pensionsåldern. Enbart inom äldreomsorgen behövs det minst 4 000 nya vårdare. Enligt social- och hälsovårdsministeriet kommer det att behövas 20 000 nya arbetstagare inom hela social- och hälsovården före utgången av 2011.

På grundval av det ovanstående och med hänvisning till 43 § i Finlands grundlag framställer vi följande interpellation till den behöriga ministern:

Vad kommer regeringen att göra för att staten ska kunna fullfölja sina åtaganden att förbättra den kommunala servicen och utöka personalen särskilt inom hälsovården och äldreomsorgen och

vad kommer regeringen att göra för att infria sina löften till kommunerna och deras personal om finansieringen av löneuppgörelsen?

Helsingfors den 28 september 2007

Tarja Filatov /sd
Liisa Jaakonsaari /sd
Antti Kalliomäki /sd
Matti Ahde /sd
Eero Heinäluoma /sd
Maarit Feldt-Ranta /sd
Sinikka Hurskainen /sd
Reijo Kallio /sd
Tero Rönkä /sd
Matti Saarinen /sd
Pauliina Viitamies /sd
Katja Taimela /sd
Tommy Tabermann /sd
Lauri Kähkönen /sd
Tuula Peltonen /sd
Päivi Lipponen /sd
Merja Kuusisto /sd
Ilkka Kantola /sd
Maria Guzenina-Richardson /sd
Marko Asell /sd
Kimmo Kiljunen /sd
Esa Lahtela /sd
Antti Vuolanne /sd
Saara Karhu /sd
Susanna Huovinen /sd
Heli Paasio /sd
Reijo Laitinen /sd
Kari Rajamäki /sd
Jukka Gustafsson /sd
Jutta Urpilainen /sd

Pia Viitanen /sd
Johannes Koskinen /sd
Krista Kiuru /sd
Johanna Ojala-Niemelä /sd
Annika Lapintie /vänt
Matti Korhonen /vänt
Paavo Arhinmäki /vänt
Pentti Tiusanen /vänt
Minna Siirö /vänt
Erkki Virtanen /vänt
Esko-Juhani Tennilä /vänt
Claes Andersson /vänt
Jyrki Yrttiaho /vänt
Markus Mustajärvi /vänt
Matti Kauppila /vänt
Matti Kangas /vänt
Mikko Kuoppa /vänt
Veijo Puhjo /vänt
Päivi Räsänen /kd
Leena Rauhala /kd
Sari Palm /kd
Bjarne Kallis /kd
Toimi Kankaanniemi /kd
Tarja Tallqvist /kd
Kari Kärkkäinen /kd
Raimo Vistbacka /saf
Pentti Oinonen /saf
Timo Soini /saf
Pertti Virtanen /saf